

Don Bosco - mama Margita

Minule v úvode sme si hovorili, že Don Boscova mama Margita mala 29 rokov, keď jej zomrel manžel a ostala s 3 synmi, pričom Janko nemal ani 2 roky. Ostatní dvaja synovia mali 9 a 4 roky.

Dnes by som chcel sa pristaviť špeciálne iba pri jeho mame Margite, pretože rodina je základ a z nej všetko vychádza aj to, akí sme.

Mama Margita mala ťažkú situáciu - nahradiť otca deťom.

Ako to robila?

Životopis spomína, že jej ruky v práci stvrdli, ale vedela svoje deti aj pohladit'.

Vychovávala ich s láskou a s pevnou rukou.

Tu by som veľmi rád urobil odbočku k dnešnej psychológii, ktorá veľmi poukazuje na to, že pre zdravý vývoj dieťaťa je veľmi potrebná tak matka ako aj otec. Tak matkina bezpodmienečná láska, ako aj otcova podmienená. Dnes si môžeme všimnúť, že je kríza otcovstva, je zároveň kríza rodiny. Otcom dnes chýba sila prebrať zodpovednosť, starostlivosť o rodinu a pod. Otcovia vedia byť hrdinovia v práci, v krčme a kade-tade, len nie doma pri manželke a deťoch. Tu častokrát absentujú a nestarajú sa. No a u nás na Slovensku je ešte špeciálna vec tá, že vďaka tomu, že nie je tu veľa možností práce, tak mnohí otcovia odchádzajú preč a doma sú málokedy. Nechcel by som byť politik a toto si zobráť na zodpovednosť.

Mama Margita našla v sebe inštinktívnu vyrovnanosť. Vedela spájať a striedať pokojnú pevnosť so žiarivou radosťou.

1. Jej cesta a recept, aby bola správnou mamou a zastúpila dobre aj otca bol ten, že do základu, ale aj na vrchol svojej výchovy vložila náboženský zmysel života.

Jedno z jej najčastejších slov bolo: Boh ťa vidí.

Pamätajte si, že Boh vidí aj vaše myšlienky.

2. Druhá veľmi dôležitá vec bola - pohľad na Boha. Boh nebol prezentovaný ako policajt, ktorý sledí, aby trestal. Hovorila svojim deťom, keď pozerali na hviezdy: "To Boh stvoril svet a vyšperkoval ho hviezdami." Alebo na lúke hovorila: "Aké krásne veci nám Boh stvoril."

A keď prišla búrka a krupobitie a všetko im zničilo, tak povedala: "Pán Boh dal, Pán Boh vzal. On vie prečo. Ak sme boli zlí, uvedomme si, že s Bohom sa nezahráva."

A tak vedľa matky, bratov a blízkych sa Janko naučil vidieť ešte jednu osobu - Boha.

Je o sv. Don Boscovi aj myšlienka, ktorá hovorí: **"Don Bosco žil, ako keby videl neviditeľného."**

Mama Margita bola veľmi nežná, ale aj veľmi energická žena a silná.

Deti vedeli, že keď povedala nie, bolo to nie. Pre nijaké vrtochy nezmenila mienku.

Keď si spomínam na svoje detstvo, tak ja som tiež nereagoval na prvé zavolanie mamy a tiež ani nie na druhé. Ale už keď som počul v kuchyni otvorenie šuflíka s varechami, vedel som, že už bude bitka keď neprídem. A aj bola. Čiže ja som reagoval na šuflík s vareškami.

Keď počúvam dnes mamy, koľko kričia po svojich deťoch aj 10x a stále ich majú v päte, asi neexistuje lepší spôsob ako povedať raz a stáť si za tým.

V tom sa mi zásadovosť mamy Margity veľmi páči.

V jednom kúte kuchyne stála palička - prút. Nikdy ho nepoužila, ale nikdy ho odtiaľ ani neodstránila. *Zásada mojej mamy, ktorú ma naučila: "Kde nepomôže dobré slovo, tam pomôže metla, ktorá vyháňa dušu z pekla."*

Možno jeden príklad k tomu za všetky: *Bol horúci deň a Janko s bratom Jozefom sa vracajú domov z vinice strašne smädní. Mama ide do studne načerpať čerstvej vody a v naberačke ponúkne najprv staršiemu synovi. Janko sa zamračil a urazil, že nedostal prvý a keď mama podávala vodu jemu, tak sa zatváril, že nie je smädný. Mama nepovedala ani slovo. Zaniesla vedro do kuchyne a zatvorila za sebou dvere. O chvíľu sa objavil v kuchyni aj Janko. Spýtal sa: "Mama..." "Čo je?" "Nedáš sa mi*

napít?" "Myslela som si, že už ti smäd prešiel." "Mama, odpusť mi." "To už je iná reč" a podala Jankovi vodu.

Keď chlapcov mama ráno skoro budila, tak im hovorievala: "Kto spí, nechytí nijakú rybu."

Ja som mal v kňazskom seminári nad hlavou napísanú myšlienku: "Nemaznaj sa s poduškami, lebo diabol sa skrýva pod nimi."

Mama Margita nevedela čítať. Vedela však naspamäť celé state z dejín Starého zákona a evanjelií. A to učila aj svoje deti.

Bola presvedčená o potrebe modlitby. Modlitba bola pre ňu rozhovorom s Bohom a čerpala z nej silu k životu a silu robiť dobre.

Jedna z prvých pobožností, na ktorých sa Janko zúčastňoval, bola modlitba sv. ruženca. Modlili sa ju každý večer a vtedy to bola oveľa viac bežná večerná modlitba ako dnes.

Páči sa veľmi pohľad, že opakovať 50 Zdravasov nebolo pre nich nič nezmyselného. Veď keď chceli dosiahnuť dobrú úrodu, museli zakopať do pôdy s motykou tisíckrát.

A tak vlastne sa deti učili hovoriť s Bohom a myslieť pri modlitbe aj na praktický život a rozprávať sa v ruženci s Pannou Máriou.

Ak by sme to mohli zhrnúť, tak platí: mama Margita postavila na 1. miesto Boha (Boh ťa vidí) a potom vychovávala zároveň s materskou láskou bezpodmienečnou, ale aj snažila sa dať tú manželovu mužskú podmienenú lásku so zásadavosťou, hranicami a pod.